

Turan Özdemir Gümüşhane'de Haftanın Konuğu Oldu

GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ'NİN HAFTANIN KONUĞU RÖPORTAJI – 19.01.2021

GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ

İŞADAMI TURAN ÖZDEMİR İLE HAFTANIN KONUĞU RÖPORTAJI

Röportaj : Hasan Pir, Rüveyda Usta, Bekir Bulut

OLAY GAZETESİ: Turan Bey, kendinizi bize tanıtır mısınız, Turan Özdemir Kimdir?

TURAN ÖZDEMİR: Öncelikle bu programa davet ederek şahsıma gösterdiğiniz ilgiden dolayı sizlere, Gümüşhane Olay Gazetesi camiasına çok teşekkür ederim.

23 Nisan 1964 yılında merkeze bağlı Yağlıdere köyünde Dünya'ya geldim. İlkokul eğitimimi köyümde tamamladıktan sonra merkeze gelerek abilerimin yanına yerleştim. Eğitimime merkezde devam ederek Atatürk Ortaokulu ve Gümüşhane Lisesi'nde öğretim hayatımı tamamladım.

On iki yaşında iken köyden geldiğim ilk günden sonra eğitim hayatıma devam ettiğim günlerin haricinde kalan boş zamanlarımda meslek hayatıma başlayarak tıpkı eski Ahiler gibi çıraklıktan kendimi yetiştirmeye başladım. Ayrıca müziğe

duyduğum ilgi sayesinde ortaokul yıllarında arkadaşlarım ile birlikte kurduğumuz orkestra ile düğün ve çeşitli eğlence programlarında görev yaptık. İyi denecek seviyede bağlama ustalığım o günlerden kalmadır. Tabi meslek hayatımdan dolayı eğlence işlerini bırakalı hayli zaman oldu.

Bu süreç içerisinde evlenip mutlu bir yuva kurdum ve iki evlat sahibi oldum. Oğlum öğretmenlik kızım ise bankacılık okudu. Şimdi ikisi de evli ve kendi yuvalarını kurdular. Dede olma mürüvvetine de erişerek bu Dünya'daki en güzel duyguyu da tatmış bulunmaktayım.

Bugüne baktığımızda kırk beşinci seneyi devriyesini geçirdiğim bu mesleği hakkıyla ifa etmeye çalışıyor ve hobi olarak sadece arkadaş ortamlarında bağlama çalmaya devam ediyorum.

OLAY GAZETESİ: Sayın Özdemir, radyo ve televizyon tamircisi olarak yarım asra yakın bir meslek hayatınız var. Bize biraz mesleğinizden, bu mesleğe nasıl başladığınızdan bahsedermisiniz?

TURAN ÖZDEMİR: Mesleğe, 1976 yılında rahmetli Ahmet ve Yılmaz abilerimin yanına başladım. O tarihlerde hem okuyup hem de boş zamanlarımda abilerimin yanına dükkana giderek hem mesleği öğrenip, hem de onlara yardım ediyordum. 1976 lı yıllarda televizyon olmadığı için sadece radyo, pikap ve teyp tamiri yapardık. Ayrıca kendi pikap ve radyo imalatımızı da yapıyorduk. Zamanla gelişen teknolojiye ayak uydurmak için seminerlere katılarak kendimi geliştirdim. Zira yaşadığım bu süreç bana gösterdi ki bu meslek on sene içinde ancak öğrenilmeye başlanıyor. Bu yüzden sürekli kendimi geliştirmem gerekti. Öncelikle siyah-beyaz televizyon tamirine başladım ve Gümüşhane dağlarına bu televizyonların vericilerini kurdum. Çok zor zamanlar geçirdim. Her yerde elektrik olmadığı için akülü vericiler ile fazlasıyla uğraştığımı belirtmek isterim. Bu süreçte merkez ve ilçelere bağlı bütün köylere gittiğimi rahatlıkla söyleyebilirim. Daha sonraları renkli televizyonlar piyasaya sürüldü, bütün köylere elektrik gitti derken insanların mutluluklarına da şahit oldum. Tabi o tarihlerde mesleğim de itibar kazandı. Günümüzdeki gibi değildi. Kendimi sürekli güncelledim ve geliştirdim. Yazarkasa tamiri, petrollerdeki yakıt depolarına yazar kasa monte edilmesi işlerini de bizzat yaptım. Zaman içinde Arçelik, Vestel ve Profilo bayiliklerini üstlendiğim bu mesleği ilerleyen yaşıma rağmen hâlâ devam ettiriyorum.

OLAY GAZETESİ : Günümüzde özellikle televizyon gibi görüntülü iletişim ve haber cihazları daha çok kullanılmasına rağmen, bu aletlerin tamirlerinde aynı ölçüde bir artış görülüyor. Tamircilik mesleği sona mı eriyor? Yoksa vatandaşımız mı zenginledi? Tamir yaptırmaktansa yenisini alırım düşüncesi daha mı ağır basıyor?

TURAN ÖZDEMİR: Öncelikle; bu meslekte zaman geçirmeyen ve tamirden anlamadıkları halde tamir dükkânı açanların müşterileri tamirden uzaklaştırarak sıfır ürün almaya ittiğini söylemek isterim. Fabrikalaşma ve Çin mallarına rağbetin artması gibi nedenler de sıfır ürünlerin fiyatını düşürdü. Bu yüzden insanımız arızalı

ürünlerin tamiri yerine yenisini almayı daha uygun görmeye başladılar. Tabi bu durum dövizin düşük olduğu zamanlardı. Şimdi yedek parça da sıfır ürün de pahalı hale geldi. Özellikle son televizyon modellerinde tamirden çok 'kart' değişimi işlemi çözüyor. Ancak bu kartlar, hem bulunması zor hem de pahalı kartlar. Yani tamirden çok kart ücreti işlemi pahalılaştırıyor. Tüplü televizyonların dışında LCD televizyonların tamirini de yapıyorum. Ancak LCD panel (ekran) değişimi ürünün kendi fiyatına yakın bir maliyet çıkardığı için tamir etmiyorum ve müşterimi sıfır ürün almaya yönlendiriyorum. Bu yüzden şu anda müşteriler ekran kırılması dışında ürünlerini tamir ettirmeyi daha çok tercih ediyorlar diyebilirim. Tabi bu durum varlıklı aileler için geçerli değil. Onlar direk yenisini almaya yöneliyor. Genel olarak düşünürsek tabi ki bu meslek ilk zamanlardaki gibi canlı değil. Yok olmaya doğru ilerliyor.

OLAY GAZETESİ : Siz mesleğinizin ilk yıllarında radyo ve video oynatma cihazlarını çok tamir ettiniz sanırım. Bugün de size gelip radyo ya da video oynatma cihazı tamir ettirenler oluyor mu?

TURAN ÖZDEMİR: Evet, tabii ki oluyor fakat yedek parçası üretilmediği için tamiratı kalktı. Eskiden radyo karasal vericileri vardı. Şimdi onların yerini FM aldı. Televizyon da üretilince o eski Erzurum, Ankara, Trabzon... radyoları kapandı. Sadece FM radyoları kuruldu ve bu radyolar yayın yapıyor. Durum bunlarla da kalmadı. Radyo ile beraber Teyp, DVD ve VCD tamirleri de artık yapılmıyor. Bunların yerini akıllı telefonlar, tabletler ve flaş bellekler aldı.

OLAY GAZETESİ : Gümüşhane'de esnafılık yapmak nasıl bir duygu. Vatandaşımızla diyalogunuz nasıl? Sizi yoruyorlar mı?

TURAN ÖZDEMİR: Ben memleketimi ve mesleğimi seven birisiyim. Bu işi gerçekten severek yapıyorum. Bütün müşterilerim ile diyalogum iyidir. Tabi ki insanlar bir elin parmakları gibi birbirinden farklıdır ve hepsi bir olmaz ancak ben hepsine güler yüzlü yaklaşmayı tercih ediyorum.

OLAY GAZETESİ : Peki radyo ve televizyon teknolojilerinde sizi de zorlayan değişimler oldu mu?

TURAN ÖZDEMİR: Bizim sektör zaten sürekli bir değişimin içerisinde. Biz de sürekli kendimizi yeniliyoruz. Şu an sektörde olan televizyonların seminerini yirmi beş yıl öncesinde almıştım ve bana hiç yabancı değil. Bizi zorlayan bu durum değil. Şu an için asıl zorluk yedek parça bulamamamız.

OLAY GAZETESİ : Tamircilikten kalma bir alışkanlık olarak özellikle radyo koleksiyonu hiç düşündünüz mü?

TURAN ÖZDEMİR: 0 yıllarda tamiriyle o kadar çok uğraştım ki aklıma bu cihazların yok olacağı hiç gelmedi. Hatta o kadar çok radyo birikti ki ardiyede hepsini attık zamanla. Şimdilerde çok pişmanım koleksiyon yapmadığıma. Ben de arıyorum o eski ahşap radyoları...

OLAY GAZETESİ : Elinizde sıra dışı diyebileceğimiz antika özellikli radyo ve benzeri cihazlar var mı?

TURAN ÖZDEMİR: Maalesef elimde hiç böyle bir cihaz yok. Sadece evimde kaset ve plak çalar bir müzik sistemim bulunuyor.

OLAY GAZETESİ : Radyo ve televizyon tamirciliğinde yaşadığınız ilginç anılarınız var mı?

TURAN ÖZDEMİR: Tabii ki fazlaca var. Bir tanesinden bahsedeyim sadece. Eski yıllarda televizyonun ilk kez şehrimize geldiği günlerde dağlara çıkar verici kurardık. Soğuk kış şartlarında karların altında yürürdük. Vizontele filminde anlatılanlardan daha fazla zorluk çekmişimdir. Pantolon ve ayakkabımı yakarak yanında ısınmaya çalışırdım. Hatta bir keresinde bulduğumuz bir lastiği yakarak içine girmiş öyle ısınmıştık.

OLAY GAZETESİ : Tamirciliğe başladığınız ilk günle bugün arasında 45 yıl geçti. Peki ne değişti?

TURAN ÖZDEMİR: Başta belirttiğim gibi mesleğime ortaokula geçtiğimde başladım. 45 seneyi geride bıraktım. Teknolojinin değiştiği doğrudur ancak benim gözlemime göre insanlarımız teknolojiden daha çok değişti. Eski dostlukları arar olduk...

OLAY GAZETESİ : Turan Bey, Gümüşhane’de sevilen ve saygın bir esnafsınız. Bu sevilme ve saygınlığın sırrı nedir?

TURAN ÖZDEMİR: Bu sizlerin takdiridir. Bunun için teşekkür ederim. Söylediğim gibi Ahilik teşkilatı gibi çıraklıktan yetiştirildim. Rahmetli babam köyümüzde sevilen biriydi. Evimizi yolda kalanlara çokça açmıştır. Ailem ve çevremden ne gördüysem ben de hayatımda onu uyguladım. Özellikle sevilme için uğraşmadım, ancak her zaman her şeye güler yüzlü yaklaşmaya çalıştım. Sanırım bahsettiğiniz durumun kaynağı güler yüzlülüğümdür.

OLAY GAZETESİ : Çocukluğunuzun Gümüşhane’si ile günümüz Gümüşhane’sini değerlendirir misiniz? Dün ile bugün arasında neler değişti?

TURAN ÖZDEMİR: Çocukluğumun Gümüşhane’si kapısı açık bir konak gibi tasvir edilebilir. Dışardan gelen herkes krallar gibi ağırlanır, eşyalarımız kapımızın önünde durmasına rağmen çalınmaz ve herkes birbirine güvenir saygı gösterirdi. Dostluklar bakiydi. Paraya pula önem verilmez, insanlar insan olduğu için değer görürdü. Ben bazen dükkan kilitli iken gelen müşterilere televizyonlarını dükkanımın önüne bıraktırır dükkana gittiğimde kendim içeri alırdım. Hatta bazen dükkanımın kapısını kilitlemeyi dahi unutturdum.

Farkı tam olarak şöyle özetleyebilirim: Dükkanımın kapısını açık unuttuğum zamandan, tekrar tekrar kapıyı kilitledim mi acaba diye dükkana döndüğüm kapıyı kontrol ettiğim zamanlara geldik... Yani artık para en başta geliyor. Üzülerek bunu ifade ediyorum.

OLAY GAZETESİ : Pek çok esnafımız zaman zaman “Keşke zamanında Gümüşhane’den çıkıp büyük şehirlere ben de gitseydim” diyor. Sizin de böyle bir düşünce döneminiz oldu mu?

TURAN ÖZDEMİR: Kesinlikle hayır. Fırsatlarım da oldu; abilerim ve kardeşlerim Ankara ve İstanbul’a gittiler, çevre edindiler. İsteseydim giderdim ancak aklımın ucundan dahi geçmedi. Ben memleketimin sevdalısıyım. Gitmediğim köy, tanımadığım kişi yok denilecek kadar azdır. Ve memleketimde yaşadığım için çok mutluyum.

OLAY GAZETESİ : Gümüşhane için nelerin yapılmasını acil öncelik olarak görüyorsunuz?

TURAN ÖZDEMİR: Yetkililerden özellikle rica ediyorum. Yeşil Gümüşhane deniyor ama beton yığınınna döndürdük şehri. Uygun projelerle şehrimizi yeşillendirmeliyiz. Araç trafiğine çözüm üretilmeli, otoparklar yapılarak uygun fiyatlarla araçlara açılmalıdır. Şehrimizin raylı ulaşım kavuşması için projeler üretilmelidir. Ayrıca ben Cumhuriyet Caddesinde bir esnafım. Caddemizde bir tane WC yok. Esnaflar için bu ihtiyacın giderilmesi gerekiyor. İstanbul gibi büyük şehirlerde görüyoruz uygun boş alanlara akbil ile çalışan WC inşa ediyorlar. Memleketimize de keza getirilebilir.

Esnaflarımızın kira yükü çok, ancak getiri sağlayacak nüfus potansiyelimiz az. Bu durumun düzeltilmesi için dükkân sahipleri ile ‘tavan kira bedeli’ adında sözleşmeler hazırlanarak kira ücretleri sınırlandırılabilir. Belediye tarafından iş hanı yaptırılarak esnaflar toplanıp uygun kiralar ile belediyeye de destek çıkılabilir veya direk belediyemizin esnaflara vergi indirimi yaparak destek çıkması sağlanabilir. Bunlar yüzlerce çözüm yollarından sadece bazıları. Şu bir gerçek ki işsizliğin arttığı şu dönemde eğer istihdam arttıracak yatırımlar yapılmaz ve esnafların elinden tutulmaz ise birçok esnaf kepenk kapatacak. Size ben bir soru sorayım sırf televizyonunuz arızalandı diye buradan kalkıp Trabzon’a gitmek ister misiniz?

OLAY GAZETESİ : İşiniz haricinde neler yaparsınız, hobileriniz nelerdir? Kitap

okur musunuz?

TURAN ÖZDEMİR: Gezmeyi çok severim. Özellikle yaylalara çıkmayı ve köy hayatını çok severim. Bağlama çalmak ve müzikle uğraşmak başlıca hobimdir. Gezerek öğrenmeyi okuyarak öğrenmeye tercih edenlerdenim ancak fırsat buldukça kitap okumayı da ihmal etmem.

OLAY GAZETESİ : **Sizin için hayat dersi olabilecek, hayatınıza yön veren olaylar ve anılar var mı? Bizimle paylaşır mısınız?**

TURAN ÖZDEMİR: Benim hayatım on iki yaşından beri çalışmakla geçti. En kötü 78-80'li yıllar oldu. O günler bizlere hayata tutunmayı ve çalışmayı öğretti. Bu süreç içerisinde de çok anılarım oldu ancak anlatılsa satırlara sığacağını düşünmüyorum.

OLAY GAZETESİ : **Gençlerimize neler tavsiye edersiniz?**

TURAN ÖZDEMİR: Gençlerimizin durumunu hiç iyi görmüyorum. En başta rahatlığa alışmışlar ve çalışma azimleri yok. Ya ellerindeki akıllı cihazlarda ya da sürekli gezmedeler. Bizim kuşak o yaşlarda hep bir koşturmanın, çalışmanın ve üretime katkı sağlamanın içerisindeydi. Gelecekte artık çobanların da neredeyse üniversite mezunu kişiler arasından seçileceğini öngörüyor ve onlar için okumanın mutlaka şart olduğunu tavsiye ediyorum. Okuma dışında kollarında bir altın bilezik mesleğinin olma ihtimalleri var ise bu ihtimali asla kaçırmamaları gerektiğini de ayrıca öneriyorum.

OLAY GAZETESİ : **Turan Bey, güzel sohbetiniz ve sorularımıza verdiğiniz samimi cevaplarınız için teşekkür ediyoruz.**

TURAN ÖZDEMİR: Ben de sizlere, Gümüşhane Olay Gazetesi ailesine teşekkür ediyorum.

KAYNAK: GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ – 19.01.2021